

bestemt, at man ikke vil gaae til, om man ogsaa kunde det, at bruge et Tryk, der er høiere end det nævnte, fordi man altid derved risikerer at sprænge Skjelen og gjøre Ulykke i Skibet; det var da ogsaa ved den sidste Prøve nærvæd, at en saadan Ulykke havde fundet Sted. Man har derfor fra Ministeriets Side staaet paa, at disse Prøver skulde gjøres med et Maximum af 55 Punds Tryk paa Ventilerne, men fra Fabrikantenes Side er der gjort Indsigelse imod, at de ikke skete med høiere Tryk. Der er i Contracten ikke nævnt Andet end „circa 50 Pund“, og det er ikke nævnt saa bestemt, at jeg kan sige, hvad en Retsfag vilde søre til; men, saaledes som Alting foreligger, og efter de Erklæringer, som ere givne i den Tid, Contracten blev affuttet, maatte jeg gaae ud fra, at Tanken dengang har været, at det var 50 Punds Bægt paa Ventilerne, hvormed Skjelerne skulde prøves. Jeg har ogsaa faaet dette bekræftet ved alle de Efterretninger, jeg har modtaget fra Udlandet, idet man saaledes i England har den udtrykkelige Bestemmelse, at der ved Prøverne ikke maa lægges større Bægt paa Ventilerne end den, hvortil de ere opgivne at skulle bruges.

U. Sager: Det er med den største Ulyst, at jeg har bedet om Ordet, men jeg har fundet, at det var min Pligt at gjøre nogle Bemærkninger ved denne Sag. Jeg vilde meget have ønsket, at jeg kunde have opgivet at deeltage i denne Forhandling. Hvad vi end votere, og hvad vi end foretage, saa strande alle vore Bestræbelser, Alt, hvad vi ellers maatte bestemme, paa den Maade, hvorpaa man gaaer frem fra Bestyrelsens Side, hvad der allerede mere eller mindre er blevet berørt af de to ærede foregaaende Talere. Jeg tror ikke, at Marinens Bestyrelse for Diebliffet er i saadanne Hænder, at vi kunne vente det bedste Resultat af det, som vi maatte bevilge til Marineen. Efter hvad der hidtil er gjort for vort Søværn, frygter jeg for, at dette ikke vil blive udviklet eller holdt paa en saadan Fod, at man, naar Ufred kommer paa, da kan sige, at vi kunne være nogenlunde trygge, end sige, at vi kunne forsvare os saa kraftig, som vi ellers maatte være istand til.

Der er ingen Tvivl om, at, hvis der skal komme noget Godt ud af vore Foretagender, saa maag der være tilstede en Overensstemmelse, en Lyft og Gyne til Samarbejdet imellem Rigsdagen og Regeringen og da især i hver enkelt Sag med den særlige Fagminister. Nu forlanges der et overordentligt Tillidsvotum i det Forslag, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af flere Medlemmer af Udvalget, nemlig, at Regeringen efter Omstændighederne maatte anskaffe et stort Skib. Denne uindskrænkede Fuldmagt kan kun retfærdiggjøres ved en høj Grad af Tillid imellem Parterne. Dette har jo i en Række af Aar været gjort gjældende her i Salen, navnlig ved Marinens Sager; jeg har uheldigvis været nødt til at tage en ikke ringe Deel i disse Forhandlinger, og, som jo Intet er nyt i Verden, er det, der nu passerer os, heller ikke videre nyt. Jeg vil tillade mig at tage som Grundlag for denne Betragtning, hvad der skete i Rigsraadet den 8de April 1862; jeg troer, at ærede Medlemmer da ville være enige med mig i, at, hvad der dengang skete, passer fuldstændig paa Forholdene den Dag idag. Med den høttærede Formands Tilladelse vil jeg af og til læse nogle saa Linier op af, hvad der dengang blev sagt. Den nuværende Landsthingsmand Krieger yttrede sig i Rigsraadets Møde den 8de April, idet der var Tale om adskillige Forslag fra Marineministeren, saaledes: „Jeg mener, der skal være en Overensstemmelse imellem de Ord, hvormed han anbefaler et Forslag, og det Forslag, der støtter sig til disse Ord . . .“ — „Naar der skal tages indgribende og vigtige Beslutninger, saa maa Sagen være forberedt saaledes, at Repræsentationen i rette Tid kan gjøre sin Mening gjældende — naturligvis i Samraad med Ministeren . . .“ Dette forekommer mig at være aldeles overensstemmende med, hvad der skete nutildags. Hvorledes seer denne Sag ud i sin forretningsmæssige Gang? Der blev i forrige Samling ved Finantslovens 3die Behandling af den ærede Minister forlangt 1,600,000 Rd., en Sum, der skulde voteres med blind Tillid, men som Thinget forresten ikke gik ind paa; det var til Bygning af et større Pantserfisk i Udlandet, saafremt Omstændighederne tillode det,